

[Albertsen.]

sig henseende med egen dommer og politimester og dertil hørende administration. Det vil faktisk sige, at vi i alle henseender betragtes som en selvstændig enhed, undtagen hvad det postale angår.

Jeg tror mig derfor i overensstemmelse med borgerne på Frederiksberg, når jeg udtrykker ønsket om, at der oprettes et centralpostkontor for Frederiksberg, der dækker alle husstande på Frederiksberg og ingen andre husstande. Mit spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder er derfor:

Anser generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet en omlægning af postfordelingen på Frederiksberg for mulig med henblik på at få et fælles postkontor, der dækker alle frederiksbergske husstande, og vil ministeren i givet fald tilsige ministeriets medvirken til en etablering af et fælles postkontor for Frederiksberg kommune?

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): For i almindelighed at sikre den bedste, hurtigste og mest økonomiske omdeling af posten er posthusenes distriktsafgrænsning udelukkende fastlagt ud fra rent postale hensyn, og dette medfører også naturligt, at kommune- og sognegrænser sjældent vil være sammenfaldende med postdistriktgrænserne. Kommune- og sognegrænser stammer fra gammel tid og er sjældent genstand for ændringer. Postdistrikterne følger derimod som helhed den udvikling, der bebyggelsesmæssigt finder sted, og ændres jævnlige i takt med udviklingen.

For Frederiksberg kommunes vedkommende er forholdet det, at kommunen ligger på et forholdsvis lille, begrænset område inden for Københavns kommune, og muligheden for, at postgrænser og kommune-grænser her kunne gøres sammenfaldende, er sådan set større end de fleste andre steder. Det har da også i tidens løb flere gange været på tale at søge en større del af kommunens område lagt ind under distriktspostkontoret på Frederiksberg. En fuldstændig sammenfaldende afgrænsning har imidlertid ikke hidtil været hensigtsmæssig i postal henseende, fordi den østligste del af kommunen mest naturligt betjenes af Vesterbro postkontor, hvis beliggenhed af mange

forskellige grunde ikke for tiden vil kunne ændres, og skulle den ændres, måtte kontoret i hvert fald flyttes endnu nærmere op til grænsen mellem København og Frederiksberg kommuner.

De forskellige postkontorers etageareal spiller også en meget stor rolle i forbindelse med fastlægningen af postdistrikterne i det københavnske postområde, fordi en udvidelse af et postkontors distrikt automatisk medfører øget pladsbehov ved distriktspostkontoret, som ikke altid umiddelbart kan opfyldes. Igennem en del år har post- og telegrafvæsenet forgæves søgt efter en passende plads til et nyt Frederiksberg postkontor, og bestræbelserne fortsættes stadig, også fordi kontorets nuværende areal — trods en nylig opnået forbedring — med den stedse stigende postmængde gør det påkrævet at opnå væsentligt bedre lokaleforhold.

Når det lykkes at løse dette lokalespørgsmål for Frederiksberg postkontor, vil spørgsmålet om en ændret distriktsafgrænsning atter blive taget op til overvejelse, men for det store Halmtorvsprojekt bliver en realitet og Vesterbro postkontors omdelingsforhold dermed fuldstændig forrykkes, vil det i hvert fald ikke blive muligt at opfylde et eventuelt ønske om en bedre sammenfaldende afgrænsning af kommunens og Frederiksberg postkontors områder.

Spørgsmålet vil i øvrigt måske til sin tid miste sin aktualitet, såfremt det af helt andre årsager, nemlig spørgsmålet om en automatisering og mekanisering af postsorteringen, eventuelt bliver nødvendigt, at postdistrikterne betegnes med et nummer-system i stedet for som hidtil her i København med bogstaver.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udenrigstjenesten.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2588).

Der var ikke stillet ændringsforslag.